

ROMANIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PT. CAUZE CU MINORI
INSTANȚĂ DE APEL
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 martie 2014

Completul constituit din:

-Președinte

-Judecător

-Grefier

Ministerul Public reprezentat prin procuror din
cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Pe rol, soluționarea apelului declarat de inculpata P. M., împotriva sentinței penale nr. 4077 din 03 decembrie 2013, pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.30259/215/2013, având ca obiect infracțiunea de delapidare (art. 215¹ Cp).

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns apelanta-inculpată P. M. asistată de avocat I. E. în substituție pentru av. P. S..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care, apelanta-inculpată P. M. a depus cerere prin care solicită să se ia act că s-a reziliat contractul cu avocat P. S. și a solicitat un termen pentru angajarea unui alt apărător ales.

Reprezentantul Ministerului Public având cuvântul a arătat că nu se opune amânării cauzei.

Instanța respinge cererea de amânare a cauzei, având în vedere că în cauză au fost acordate patru termene de judecată fie la solicitarea inculpatei, fie la solicitarea apărătorului ales al acesteia, toate în vederea pregătirii apărării, iar la acest termen apărarea este asigurată de avocatul desemnat din oficiu.

Instanța, din oficiu, în temeiul preved. art. 475 Cpp a pus în discuție sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- în aplicarea art. 418 cod procedură penală, privind neagravarea situației în propriul apel, circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea inculpatei în condițiile art. 74 alin.1 din Codul penal din 1969, pot fi menținute în condițiile art 5 Cod penal de instanța de control judiciar, investită cu soluționarea apelului declarat doar de inculpată, chiar dacă pentru fapta analizată legea penală mai favorabilă o reprezintă noul cod penal;
- în măsura în care acestea trebuie menținute, efectul circumstanțelor atenuante este cel prevăzut de art. 76 din Codul penal din 1969 sau cele prevăzute de art. 76 din noul cod penal.

Având cuvântul asupra admisibilității unei astfel de sesizări reprezentantul Ministerului Public arată că în cauză Curtea de Apel soluționează cauza în ultimă instanță, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită are relevanță pentru soluționarea

pe fond a cauzei iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii asupra acestei chestiuni de drept.

De asemenea arată că, în măsura în care circumstanțele atenuante reținute de prima instanță nu au corespondent în prevederile art. 75 alin.2 noul cod penal, acestea pot fi înlăturate dacă instanța de control judiciar apreciază că în cauză pentru fapta analizată legea penală mai favorabilă o reprezintă noul cod penal, iar pedeapsa potrivit acestor dispoziții este mai mică decât cea aplicată de prima instanță.

Avocat I. E. consideră că sesizarea este admisibilă întrucât sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 475 Cod procedură penală, iar cu privire la chestiunea de drept analizată apreciază că instanța trebuie să mențină circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea inculpatei, urmând să le dea efectul prevăzut de art. 76 din Codul penal din 1969, în funcție de limitele prevăzute de legea de incriminare mai favorabilă.

Instanța a pus în discuția părților suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reprezentantul Ministerului Public și avocat I. E. pentru ap.-inc. P. M. a arătat că este de acord cu suspendarea cauzei

C U R T E A

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

1. Constată admisibilitatea sesizării în raport de dispoz.art. 475 Cod procedură penală, întrucât:

- instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept analizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
- de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv stabilirea limitelor de pedeapsă ce poate fi aplicată inculpatei;
- asupra acestei de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a mai statuat printr-o altă hotărâre prealabilă;
- problema de drept analizată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

2. Expunerea succintă a cauzei:

Prin sentința penală nr. 4077 din 03 decembrie 2013, pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr.30259/215/2013, în baza art. 215¹ alin. 1, 2 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., art. 74 lit. a, 76 alin. 1 lit. a, 76 alin. 2 C.p., art. 320¹ C.p.p., a fost condamnată inculpata **P. M.** la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul art. 65 C.p. s-a interzis inculpatei exercitarea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a lit. b, c C.p. pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 290 alin. 1 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., art. 74 lit. a, 76 alin. 1 lit. d C.p., art. 320¹ C.p.p. a fost condamnată aceeași inculpată la pedeapsa de o lună închisoare.

Conform art 33 lit a, 34 lit b si 35 alin. 1 C.p. au fost contopite pedepsele stabilite anterior, urmând ca inculpata P. M.să execute, în final, pedeapsa principală de **5 ani închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a lit. b, c C.p. pe o durată de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art 71 C.p. s-a interzis inculpatei exercitarea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b, c C.p. pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul art. 14, 346 C.p.p a fost admisă în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă *A. P. Craiova* și a fost obligată inculpata P. M. la plata sumei de 221.757, 43 lei către partea civilă, reprezentând despăgubiri civile, cu penalitățile aferente, începând cu data săvârșirii fiecărui act material până la data plății efective a debitului.

Au fost anulate actele false, respectiv chitanțele nr. 08940231/12.05.2009 și nr. 01549190/19.02.2010 emise de inculpată.

În temeiul art. 191 C.p.p. a fost obligată inculpata la plata sumei de 3.000 lei, cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 50 lei reprezintă onorariu avocat oficiu.

A fost obligată inculpata la plata sumei de 1.000 lei către partea civilă cu titlu de cheltuieli judiciare.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut în fapt că inculpata P. M. a fost angajată prin contract individual de muncă la data de 20.01.2004, în calitate de administrator al A. P. din Craiova.

Conform fișei postului din data de 27.03.2007, inculpata în calitate de administrator al asociației avea drept responsabilități gestionarea bunurilor materiale și a fondurilor bănești ale asociației, răspundea de organizarea și conducerea contabilității în partidă simplă, în condițiile legii, avea obligația să întocmească și să completeze registrul jurnal, registrul inventar, registrul pentru evidența fondului de reparații, registrul pentru evidența fondului de rulment, registrul pentru evidența sumelor speciale, registrul pentru evidența fondului de penalizări, precum și alte formulare specifice activității de contabilitate, răspundea de efectuarea operațiunilor de încasări și plăți de numerar, emitea chitanțele și întocmea documentele specifice asociației de proprietari.

După cum a rezultat din coroborarea fișei postului cu declarațiile martorilor audiați și cu declarațiile inculpatei, aceasta era singura persoană din cadrul asociației care se ocupa de încasarea efectivă a plăților datorate de locatari și emiterea chitanțelor aferente, pe care apoi le înregistra în registrul de casă.

Potrivit procesului verbal din data de 16.06.2011 emis de Direcția Economico-financiară din cadrul Primăriei Municipiului ., în urma controlului efectuat la A. P. . Craiova s-a constatat existența unor neconcordanțe în gestiunea asociației. Astfel, din procesul verbal din 08.06.2011 privind verificarea concordanțelor între soldul scriptic înscris în registrul de casă și numerarul faptic existent în casă, atestă diferențe, existând un minus de 131.543, 85 lei.

În cauză s-a dispus efectuarea unei expertize contabile judiciare care a fost întocmită de expertul contabil B. E. L., iar potrivit acestei expertize, înregistrările efectuate în perioada 01.01.2008-27.06.2011 au la bază documente justificative, care în marea majoritate corespund cu sumele menționate pe documente, soldul de casă a fost stabilit zilnic, însă în multe cazuri acesta a fost determinat eronat. De asemenea, o parte din chitanțele emise în urma încasărilor efectuate, nu au fost evidențiate corect în registrul de casă.

Expertiza a mai stabilit că pe perioada 01.01.2008 - 27.06.2011 s-au făcut alte plăți cu titlu de salarii în sumă de 850 lei, pentru care nu s-au întocmit state de plată și nu s-au calculat și reținut obligațiile fiscale legale.

De asemenea, pentru achizițiile și cheltuielile efectuate în perioada 01.01.2008 - 27.06.2011 nu există în totalitate justificarea acestora, astfel că pentru suma de 3.303,

61 lei urmează să răspundă administratorul casier al asociației. S-a mai stabilit că soldul casei la data de 27.06.2011 este de 216.304, 56 lei.

Pentru perioada 01.01.2008 - 27.06.2011, când a avut loc verificarea faptică a numerarului din casieria asociației, expertiza contabilă a stabilit o lipsă în gestiunea condusă de inculpata P. M., în sumă de 215.703,82 lei provenind din diferența între soldul scriptic stabilit de expertiză și soldul factic existent în casierie la data controlului efectuat de organele abilitate din cadrul din cadrul Primăriei Craiova.

S-a stabilit prin expertiză că prejudiciul adus A. P. din Craiova, este în sumă de 226.757.43 lei compus din:

- 215.703,82 lei diferența între soldul factic și soldul scriptic la data de 08.06.2011;

- 6.900 lei diferența între chitanțele emise în original și chitanțele existente și evidențiate în registrul de casă;

- 850 lei reprezentând alte plăți cu titlu de salarii fără justificare;

- 3.303,61 lei reprezentând cheltuieli și achiziții pentru care nu există justificare.

Pentru stabilirea prejudiciului adus A. P. din Craiova organele de urmărire penală au avut în vedere și chitanța nr. 7911 din data de 01.04.2008 emisă de RA TERMOFICARE CRAIOVA, ce a fost înaintată prin adresa nr. 13395/12.10.2012, privind plata sumei de 5.000 lei și care nu a fost pusă la dispoziția expertului la momentul efectuării expertizei contabile. Prin scăderea sumei justificate de chitanță, a rezultat un prejudiciu total de 221.757.43 lei.

În ceea ce privește sumele de 850 lei reprezentând alte plăți cu titlu de salarii fără justificare și 3.303.61 lei reprezentând cheltuieli și achiziții pentru care nu există justificare, s-a constatat că acestea vor rămâne la suma totală reprezentând prejudiciul adus A. P. din Craiova. În acest sens s-a avut în vedere că plata sumei de 850 lei reprezentând alte plăți cu titlu de salarii, către G. N. - șef de scară bl. O8, a fost realizată fără justificare, reprezentând acte de delapidare a sumelor aflate în gestiunea proprie, în interesul altei persoane. Acest aspect a fost reținut ca urmare a lipsei unei decizii a Adunării Generale a Locatarilor care să justifice această plată (din procesul-verbal al Adunării Generale a Locatarilor reținându-se că vicepreședintele urmează a fi remunerat cu suma de 50 lei, atunci când își exercită funcția, iar șefii de scară să nu fie remunerați). Cu privire la suma de 3.303, 61 lei reprezentând cheltuieli și achiziții, se constată că și prin plata acestei sume inculpata a săvârșit acte de delapidare a sumelor aflate în gestiunea proprie, în interesul altor persoane.

În drept, s-a apreciat că faptele inculpatei P. M., care în perioada 01.01.2008 - 27.06.2011, a înșușit suma de 221.757, 43 lei, de a cărei gestiune se ocupa în calitate de administrator - casier al A. P. din Craiova, iar la datele de 12.05.2009 și 19.02.2010 a emis două chitanțe privind efectuarea plăților la întreținere de către C. C., în cele două exemplare ale fiecărei chitanțe menționând sume diferite de bani, întrunesc elementele constitutive a unei infracțiuni de fals material în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. de art. 290 alin. 1 C.p., cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. și a unei infracțiuni de delapidare consecințe deosebit de grave în formă continuată, prev. de art. 215¹ alin. 1 și 2 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

Instanța a reținut forma agravată a infracțiunii prev. de art. 215¹ alin. 2 C.p., având în vedere că prejudiciul produs părții vătămate este în cuantum de 221.757, 43 lei, fapta având consecințe deosebit de grave, astfel cum sunt definite de art. 146 C.p.

La alegerea sancțiunii și individualizarea judiciară a pedepsei aplicată inculpatei P. M., instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prev. de art. 72 C.p., respectiv gradul de pericol social concret al faptelor, modalitatea și împrejurările în care au fost săvârșite, în formă continuată, perioada mare de timp în care au fost săvârșite faptele, valoarea ridicată a prejudiciului, nerecuperat, persoana inculpatei, necunoscută cu antecedente penale, care a avut o atitudine sinceră, recunoscând săvârșirea faptelor, astfel că a reținut în beneficiul inculpatei circumstanța atenuantă prev. de art. 74 alin. 1 lit. a C.p., având în vedere că din fișa de cazier judiciar rezultă că aceasta nu a mai fost condamnată anterior, nefiind cunoscută cu antecedente penale.

S-a aplicat inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a, teza a II a, lit. b și lit. c CP, respectiv interdicția dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau funcții electiv publice, interdicția dreptului de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, precum și interdicția de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie care să implice controlul gestiunii.

Sub aspectul laturii civile a cauzei, s-a reținut că partea vătămată A. P. Craiova s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 226.757,44 lei rezultată din raportul de expertiză, solicitând obligarea inculpatei și la plata penalităților acumulate de asociație către furnizori ca urmare a întârzierii ori neachitării facturilor emise de aceștia.

De asemenea, s-a mai reținut că prejudiciul cauzat de inculpată în speța de față prin faptele pentru care a fost trimisă în judecată a fost stabilit prin expertiza contabilă întocmită în cursul urmăririi penale de expertul B. E. L. și este în cuantum de 221.757, 43 lei (226.757, 43 lei stabilită de raportul de expertiză din care a fost scăzută suma de 5.000 lei rezultată din chitanța nr. 7911 din data de 01.04.2008 emisă de RA TERMOFICARE CRAIOVA, care nu a fost pusă la dispoziția expertului la momentul efectuării expertizei contabile).

S-a apreciat că fapta inculpatei de a-și însuși, în perioada 01.01.2008 - 27.06.2011, diverse sume de bani din gestiune, cauzând părții civile A. P. Craiova, un prejudiciu nerecuperat în cuantum de 221.757, 43 lei, constituie faptă ilicită în sensul art. 998 C.civ.

Prejudiciul cauzat părții civile a fost considerat cert și determinat, în cuantum de 221.757, 43 lei, iar legătura de cauzalitate dovedită prin prisma probelor administrate. De asemenea, prima instanță a arătat că vinovăția inculpatei a fost reținută deja sub forma intenției directe.

Pentru aceste considerente s-a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă A. P. Craiova și a fost obligată inculpata P. M. la plata sumei de 221.757, 43 lei către partea civilă, reprezentând despăgubiri civile, cu penalitățile aferente, începând cu data săvârșirii fiecărui act material până la data plății efective a debitului.

Împotriva acestei sentințe a **declarat recurs inculpata** la 9 decembrie 2013, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel Craiova la 19 decembrie 2013, cu prim termen de judecată la data de 30 ianuarie 2014.

La termenul din 28 februarie 2014, instanța, în condițiile art. 10 alin.2 din Legea nr. 255/2013 a recalificat calea de ataca exercitată ca fiind apel, judecata continuându-se în complet de doi judecători în conformitate cu dispozițiile art. 99 alin.3 din Regulamentul de Ordine Interioară.

La termenul din 20 martie 2014, instanța din oficiu a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă în aplicarea art. 418 cod procedură penală, privind neagravarea situației în propriul apel, circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea inculpatei în condițiile art. 74 alin.1 din Codul penal din 1969, pot fi menținute în condițiile art 5 Cod penal de instanța de control judiciar, investită doar cu soluționarea apelului declarat de inculpată, chiar dacă pentru fapta analizată legea penală mai favorabilă o reprezintă noul cod penal;
- în măsura în care acestea trebuie menținute efectul circumstanțelor atenuante este cel prevăzut de art. 76 din Codul penal din 1969 sau cele prevăzute de art. 76 din noul cod penal.

Punctul de vedere al părților cu privire la chestiunea de drept analizată:

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că, în măsura în care circumstanțele atenuante reținute de prima instanță nu au corespondent în prevederile art. 75 alin.2 noul cod penal, acestea pot fi înlăturate dacă instanța de control judiciar apreciază că în cauză pentru fapta analizată legea penală mai favorabilă o reprezintă noul cod penal, iar pedeapsa potrivit acestor dispoziții este mai mică decât cea aplicată de prima instanță fără ca în acest fel să fie încălcat principiul non reformatio in peius.

Apărătorul inculpatei a apreciat că instanța de control judiciar, investită doar cu soluționarea apelului declarat de inculpată, trebuie să mențină circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea acesteia, urmând să le dea efectul prevăzut de art. 76 din Codul penal din 1969, în funcție de limitele prevăzute de legea de incriminare mai favorabilă, în cauză dispozițiile noului cod penal.

În opinia completului în această situație nu se pot înlătura circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea inculpatei, chiar dacă dispozițiile art. 74 vechiul cod penal nu au corespondent ca și conținut în dispozițiile art. 75 alin.2 noul cod penal.

În principiu considerăm că în analiza normelor penale succesive pentru stabilirea legii penal mai favorabile instanța nu are posibilitatea să procedeze la încadrarea faptei comise de inculpată potrivit noii legi cu reținerea circumstanțelor atenuante judiciare facultative în condițiile Codului penal din 1969, întrucât dispozițiile art. 74 lit. a,b și c din vechiul cod penal nu au corespondent ca și conținut în art. 75 alin.2 lit. a și b din codul penal în vigoare.

De altfel, în mod similar s-au pronunțat și instanțele naționale în perioada 1969 – 1971, perioada imediat următoare intrării în vigoare a Codului penal din 1969, când s-a reținut că legea penală mai favorabilă se alege în funcție de evaluarea tuturor circumstanțelor cauzei și influența lor asupra sancțiunilor în raport de fiecare din legile succesive, fără a fi posibilă combinarea lor (TS, d.p. 1012/1971; TMB – Secția a-I- . pen, d.p. 4136/1969).

În plus, în condițiile în care instanța ar aprecia că este posibilă reținerea circumstanțelor atenuante potrivit codului penal din 1969 cu încadrarea faptei potrivit noului cod penal, ar rămâne de stabilit dacă acestora li se va da efectul prev. de art. 76 vechiul cod penal, respectiv scăderea obligatorie a pedepsei aplicate inculpatei sub minimul special prevăzut de noua lege, sau dimpotrivă efectele prev. de art. 76 alin.1 noul cod penal, respectiv reducerea cu o treime a minimului și a maximului special.

Considerăm că recunoașterea efectelor prev. de art. 76 din Codul penal din 1969 în raport de limitele de pedeapsă prevăzute de noul cod penal (la majoritatea infracțiunilor acest minim scade simțitor) ar duce în derizoriu scopul de prevenție specială și generală al pedepselor, obligând instanțele să aplice pedepse între minimul general al pedepsei (15 zile) și maximul special.

Argumentele de mai sus nu ar putea fi avute în vedere atunci când în cauză calea de atac este exercitată exclusiv de inculpat/ inculpată, întrucât în aceste situații instanța de control judiciar nu poate crea apelantei o situație mai grea decât cea creată de prima instanță decât privind încălcarea principiului *non reformatio in peius* reglementat de art. 418 Noul cod de procedură penală.

Chiar dacă, în concret, prin încadrarea faptei potrivit dispozițiilor noul cod penal pedeapsa cea ar putea fi aplicată inculpatei, chiar peste minimul special, este mai mică decât cea aplicată de prima instanță prin reținerea de circumstanțe atenuante și scăderea pedepsei sub minimul special prevăzut de norma de incriminare din Codul penal din 1969, practica instanțelor naționale anterioare datei de 1 februarie 2014 a statuat că înțelesul sintagmei „neagravarea situației” trebuie să aibă o largă cuprindere, nefiind limitată la pedeapsa principală care se aplică inculpatului.

În acest sens s-a decis, de exemplu, că soluția instanței de apel care, soluționând apelul inculpatei a redus pedeapsa rezultantă pentru săvârșirea a două infracțiuni concurente, dar a reținut săvârșirea uneia din infracțiuni în formă continuată este supusă casării, întrucât s-a creat apelantei o situație mai grea – *Înalta Curte de Casație și Justiție, secția I-a penală, d.p. 6658/2005*).

Așadar, simpla înlăturare a circumstanțelor atenuante reținute de prima instanță, în apelul inculpatei ar reprezenta o încălcare a principiului *non reformatio in peius* indiferent de faptul că prin efectul unei schimbări de încadrare pedeapsa principală ar fi menținută sau chiar redusă (*în același sens TS-s.p.-dec.1483/1984, TS-s.p.-dec.4/1969 și mai recent, C.Ap.București Secția II-a penală – d.p. 1592/24 octombrie 2001*).

În aceste situații, pentru a asigura respectarea principiului neagravării situației în propria cale de atac, considerăm că se impune menținerea aplicării art. 74 din codul penal din 1969, în condițiile art. 5 noul cod penal, și recunoașterea efectelor circumstanțelor atenuante potrivit art. 76 din codul penal din 1969 întrucât acestea reflectă în mod corespunzător viziunea legiuitorului cu privire la efectele pe care, constatarea unor circumstanțe atenuante, le poate avea asupra limitelor speciale de pedeapsă.

În practica instanței s-a constatat că această soluție a fost adoptată în cauza 6867/95/2013 (decizia penală numărul 350/19.03.2014, nemotivată, prin care s-a dispus „Admite apelul, desființează în parte sentința și, rejudecând: În baza art. 386 alin. 1 C. pr. pen. schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul J.H. din infracțiunea prev. de art. 20 rap. la art. 174 alin. 1 și 2, art. 175 alin. 1 lit. i C. pen. în infracțiunea prev. de art. 32 C.pen. rap. la art. 188 C.pen. actual, cu aplic. 5 C.pen. actual. În baza art. 32 C.pen. rap. la art. 188 C.pen. actual, cu aplic. art. 74 alin. 1 lit. a și lit.c rap. la art. 76 alin. 1 lit. b și alin. 2 C.pen. anterior și art. 5 C.pen. actual, condamnă apelantul inculpat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni 6 luni închisoare.”).

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE:

În baza art. 475 Cpp sesizeaza ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă în aplicarea art. 418 cod procedură penală, privind neagravarea situației în propriul apel, circumstanțele atenuante reținute de prima instanță în favoarea inculpatei în condițiile art. 74 alin.1 din Codul penal din 1969, pot fi menținute în condițiile art 5 Cod penal de instanța de control judiciar, investită doar cu soluționarea apelului declarat de inculpată, chiar dacă pentru fapta analizată legea penală mai favorabilă o reprezintă noul cod penal;
- În măsura în care acestea trebuie menținute efectul circumstanțelor atenuante este cel prevăzut de art. 76 din Codul penal din 1969 sau cele prevăzute de art. 76 din noul cod penal.

În baza art 475 alin 2 C.p.p dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Definitiva.

Pronuntata în ședință publică azi 20.03.2014.

PRESEDINTE

JUDECĂTOR

Grefier,